



Loučeňský občasník



Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Vážení občané,
opět bych Vás ve stručnosti ráda seznámila s tím, co nového se v naší obci událo od posledního vydání Občasníku. Důležité informace týkající se chodu městyse tradičně dohledáte na stránkách www.loucen.cz.

Jistě jste si všimli, že u ZŠ a MŠ byl zúžen chodník a nově tak vybudována parkovací místa, zejména pro rodiče, kteří dopravují děti do školního zařízení. Těmito úpravami se zajistila průjezdnost ul. Ke Škole, a to především v ranních hodinách.

Začátkem září proběhla tři výběrová řízení a to na:

- Opravu komunikace na Patříně (ul. Lesní a část ul. Na Pískách)
- bude realizovat vítězná firma H-Intes, Mladá Boleslav s nejnižší nabídkou 1.314.786 Kč + DPH.

- Výstavbu autobusové zastávky "Pod kaštiny" - bude realizovat vítězná firma Ing. Libor Kouřík, Nymburk s nejnižší cenovou nabídkou 1.183.493 Kč + DPH.

- Úprava náměstí Loučeň - bude realizovat vítězná firma Ing. Libor Kouřík, Nymburk s nejnižší cenovou nabídkou 616.862 Kč + DPH. Zahájení stavebních prací je plánováno v polovině 10/2016, dokončení staveb pak do 12/2016.

Připravujeme podklady (zjednodušenou dokumentaci a rozpočet) pro opravu zpevněných komunikací, na které bychom měli šanci získat dotace. Vzhledem k podmínkám, které jsou v dotačním titulu je uvažováno s komunikacemi ul. Okružní a Strupkova.

Zahájily se drobné opravy a úpravy KD Loučeň, které by měly v tuto chvíli zajistit, aby do objektu nezatékalo. Následně pak provedeme opravy stěn sálu tak, aby bylo možné v našem kulturním

stánku pokračovat ve společenských akcích. Počítáme s programem pro všechny věkové kategorie. Zájemcům doporučuji sledovat vývěsky v obci a webové stránky (www.loucen.cz a www.kdloucen.cz), kde jsou zveřejněny všechny pořádané akce. Doufám, že se na nich budeme společně potkávat.

Do budoucna chceme získat finance, které by nám dovolily provést rozsáhlejší opravy, bohužel částku, která musí být do oprav investována, není jednoduché získat.

Potěšující zprávou je i příslib dotací na čp. 97 (pošta). Tato záležitost (schvalování, výběrové řízení) bude v nejbližší době dořešena. Na zastupitelstvu 5.10.2016 bylo odsouhlaseno nařízení zákazu o podomním prodeji.

Dále se zde schválil investiční záměr vybudování Domova pro seniory na pozemcích v Rybízovně. V tuto chvíli se jedná pouze o schválení záměru, který bude dále projednáván. Rádi bychom znali i Vaše názory a představy o zřízení takového zařízení. Podněty prosím směřujte na zastupitele městyse.

Dále byla projednávána příprava výběrového řízení na firmu zajišťující odvoz komunálního odpadu, jelikož s firmou AVE končí smlouva.

Minulý týden na Úřadě městyse Loučeň proběhl audit z krajského úřadu, který neshledal zásadní nedostatky. Výsledky jsou zveřejněny na úřední desce. Zde jsou uvedeny i výsledky voleb do Krajského úřadu a Senátu.

Na závěr bych chtěla poděkovat občanům, kteří umožnili připevnění tabulí s názvy ulic na svá oplocení. Děkuji i dobrovolníkům - F. Vlkovi, L. Holánkovi, P. Duchkovi, K. Duchkovi a J. Novákovi, kteří se úkolu označit ulice ujali. mp

XVII. Mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň 2016



"Gala opera" koncertem v úterý 16. srpna 2017 skončil XVII. Mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň 2016.

Hudbymilovní posluchači si poslechli celkem 5 koncertů, jeden v Rožďalovicích a na Loučeň čtyři. Oblíbený Spirituál kvintet potvrdil své výsadní postavení a i po 56 letech hraje jako zamlada.

Felix Slováček umí - jeho virtuozita a muzikalita uchvacují každého, navíc s pianistou Grochovským jsou velmi sehraný pár. Na Loučeň jsme přivítali i italské klavírní duo Piu che suono, dvě elegantní dámy, výborné hráčky s příznačným italským temperamentem a perlivou technikou, sklídily velký úspěch - především za Rhapsody in blue G. Gershwin.

Pro mě největší a velmi milé překvapení - koncert smíšeného pěveckého sboru "Boleslav" z Ml. Boleslavi a Polabského tria bývalých žáků nymburské ZUŠ, "Boleslaváci" umí zpívat a měli zasloužený úspěch. Viděli jsme, že lidé chtějí slyšet i tento druh hudby, že je zaujalo nadšení sboristů - mnozí si jistě vzpomněli, že v minulosti v každém i menším městě býval pěvecký sbor, amatérský sbor, ale důležitý i proto, že se lidé scházeli, aby sami byli aktivní a prostě si jen společně zazpívali. Vždyť i v Nymburce je smíšený pěvecký sbor HLAHOL a jak slavnou má historii!

Zajímavá byla i druhá polovina koncertu - pěvkyně S. Čmugrová, akordeonista L. Horák a kytarista P. Paulů jsou velmi zdatnými umělci, jejich muzikalita a technická vyzrálost, přirozené vystupování a volba programu uspokojí i ty nejnáročnější kritiky.

Závěr festivalu patřil opeře - nositelka ceny Thalie I. Veberová zpívá znamenitě, a na podiu dobře vypadá. Pro mne budoucí vynikající Smetanova Libuše. A basista prof. MUDr. F. Antoš byl sólistou opery Národního divadla velmi vhodným partnerem, zvláště přednesem několika velmi obtížných písní.

Loučeňský festival má budoucnost - v době dovolených a prázdnin nabízí krásnou hudbu všem, kteří mají zájem a kteří pochopili, že i tato hudba je nedílnou součástí našeho života.

Ještě jedna osobní poznámka:

Mám velkou radost - a nejen já - ze stoupajícího zájmu o srpnové loučeňské koncerty: zatímco dříve byly některé koncerty z různých důvodů méně navštěvovány, letošní XVII. ročník MLHF TT, Loučeň 2016 byl co se týká počtu posluchačů rekordní v celé sedmnáctileté historii: spolu s koncertem v Rožďalovicích si vyslechlo 5 koncertů víc jak 600 lidí. Při této příležitosti se musím zmínit o zcela neobyčejné podpoře a pochoopení pořadatelů, jmenovitě na Loučeň Obecního úřadu a starosty pana B. Vinše a jeho kolegů. Je mi velkým potěšením, že v dnešní záplavě televizních a rozhlasových pořadů mnohdy velmi pochybné úrovně, mediální masáže a různých nabídek se najde řada lidí ochotných upřít svoji pozornost i jiným směrem - uvědomují si, že i pro relativně malou hrstku obdivovatelů krásné hudby stojí za to vynaložit nemalé pracovní úsilí a zajistit i této skupině v době dovolených a prázdnin setkání s kvalitním uměním. Chtěl bych OÚ Loučeň vyjádřit i touto cestou můj velký dík, uznání a obdiv - i všichni účinkující vždy s velkým nadšením hodnotili vynikající podmínky, perfektní organizaci a srdečné přijetí na Loučeň.

Tak tedy: loučeňští radní - díky vám!

Radomír Melmuka

Naši jubilanti

V měsíci říjnu oslaví životní jubileum 70 let pan **Jaroslav Čejka** a paní **Alena Šimečková**. Krásných 80 let oslaví paní **Anna Košvancová**.



V měsíci listopadu oslaví jubilejních 70 let paní **Milica Hornová**. Nádherných 91 let oslaví paní **Marta Páková** a úctyhodných 94 let paní **Emílie Černíková**.

Všem jubilantům ze srdce přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a spokojený život v kruhu jejich blízkých. du

POHNUTÁ HISTORIE (NEJEN) RODU NEZDARŮ ZE STUDCŮ

(pokračování)

V armádě musel být vždy pořádek; a tak dnes můžeme najít v Kmenovém listu Jana Nezdarů původní údaje, zaznamenané vojenskými úředníky rakousko-uherskými:

Vlasy: tmavohnědé, vousy: hnědé, oči: hnědé, obočí: hnědé, nos: souměrný, ústa: souměrná, brada: kulatá, obličej: oblý, výška těla: 173 cm, mateřská řeč: česká, ovládá sloven i pís-mem: česky a německy (později bude v jeho osobním spisu uváděna i ruština a francouzština), náboženství: římsko-katolické, zvláštní schopnosti: jízda na kole a na koni.

Pokusila jsem se v archivních mate-riálech vysledovat průběh ruské anabá-ze Františka Nezdarů. On sám uvádí ve svých vzpomínkách, že se vrátil v břez-nu 1918 z Rumunska do Charkova, odtamtud vlakem do Moskvy a dále k svému 1. záložnímu pluku, s nímž se zúčastnil odchodu armádního sboru ze Žitomíru do Penzy a poté bojoval s Pen-zenskou skupinou proti bolševikům.

8. května 1918 se podílel na obsazení Samary a 26. června dobyl Buzuluku.

V srpnu 1918 byl pluk přejmenován na 9. střelecký pluk K.H.Borovského a František Nezdarů byl jmenován velitelem kulometného oddílu Kolta. Další boje probíhaly až do listopadu 1918 na povolžské frontě. V září byl povýšen za chrabrost na podkapitána a o měsíc později na kapitána. 20. listopadu 1918 byl odeslán ve služební záležitosti do Čeljabinska, odkud se vrá-til 23. listopadu. Další, týdenní služební cesta, ho 18. prosince zavedla do Petropavlovka, a 4. února 1919 odjel na 8 dní opět do Čeljabinska. Od 15. května do 23. června 1919 se účastnil bojových operací na manské frontě. Od 23. června 1919 do 15. ledna 1920 se zapojil do obrany Transsibiřské magistrály na úseku Kungur - Šumicha - Kansk. Mezitím - od 11. do 31. čer-vence 1919 - si v Irkutsku podle záznamů údajně léčil nemocný zub. My ovšem víme, že se tam 14. července - bez povolení úřadů - oženil...! V srpnu byl pak vyznamenán řádem "Sokol s mečí". A poslední válečný zápis před evakuací do vlasti: 15. ledna - 7. února 1920 - odchod 3. střelecké divise za váleč- ných poměrů se sovětskými vojsky z Kanska do Čeremchova.

Cesta ruského státního pokladu začala v Kazani, dobyté 7. srpna 1918 právě za účasti 1. čs. střeleckého pluku. Poklad byl Rusy převezen lodí po Volze do Samary. Začátkem září bylo zlato přepraveno po železnici do Ufy. Koncem září požádali Rusové Čechoslováky o vojenskou ochranu pokladu při přepravě dále na východ, do Čeljabinsku. Zde byl poklad uložen do státní- ho skladu obilí. Již v polovině října však byl znovu přeložen na vlak a odvezen do Omsku. Tam úkol čs. legionářů skončil.

Podruhé se Čechoslováci dostali k pokladu až 7. ledna 1920 v Nižně- Udinsku. Ochranou vlaku s pokladem na cestě do Vladivostoku byl pověřen nejdříve 6. čs. střelecký pluk a od 16. ledna 1920 8. čs. střelecký pluk. Vlak dorazil do Irkutsku. Vzápětí přijel i 10. čs. střelecký pluk, jehož vojáci pře- vztali ochranu pokladu. Následovalo sestavení komise a předání pokladu do sovětských rukou. Komise rozhodla, že až do odjezdu posledních čs.síl bude u pokladu smíšená česko-sovětská stráž.

Dne 1. března 1920 byl poklad definitivně předán vojákům 2. kulo- metné rotě 10. čs. střeleckého pluku sovětům. Téhož dne odjel z Irkutsku do Vladivostoku vlak s posledními příslušníky 10. čs. pluku.

Podle dostupných zdrojů - přestože se 9. střelecký pluk dopro- vodu vlaku s pokladem neúčastnil - František Nezdarů se coby jeden z velitelů teoreticky mohl k pokladu přiblížit jak v Kazani, tak v Samare, a přestože nebyl v Irkutsku členem oficiální předá- vací komise, i tam je jeho přítomnost možná. Vojenský záznam o jeho činnosti v ruských legiích končí tři týdny před předáním pokladu, 7. února 1920 v Čeremchovu, odkud je do Irkutsku pou- hých 144 km...

Ať již to bylo jakkoli - a není důvod výpovědi Františka Ne- zdarů nevěřit - první světová válka skončila, náš statečný rodák se vrátil do vlasti a se svou urozenou novomanželkou Zojou se usadil v Mostě - posádkovém městě jeho domovského 9. střelec- kého pluku K.H.Borovského.

František Nezdarů se rozhodl stát se vojákem z povolání.

(pokračování příště)

lp

STROMY - BOROVICE

Nejrozšířenějším stromem na Loučeňsku je borovice lesní, Pinus sylvestris. Celostátně je jí v lesích 17 %, tady u nás však 36,07 %. Borovice jako rod (čítající 100 druhů) je světlomilná, přizpůsobivá extrémním podmínkám - od skalních štěrbin přes přímořské písčité duny až po vlhké těžší půdy. Mnohé názvy obcí jako Bor, Borová, Borovany, Borovnice připomínají, jak borovice odne- paměti patří k naší krajině. Byla tady ještě dřive než člověk a přečkala i dobu ledovou.

Borovice dorůstá až 40 m a dožívá se až 350 let. Kvete od dubna do června, plodem je kulovitá šiška, dozrávající druhým rokem. Suchá však vydrží na stromě i mnoho let. Jehlice se obměňují po 3-6 letech, po roze- mnutí silně aromaticky voní.

Borovice patří k našim tvrdším jehličnanům, přesto je dřevo relativně měkké, smolnaté, ale odolné. Je oblíbené v nábytkářství pro svůj odstín, používáno na okna, dveře, trámy,

pražce; obrábění komplikuje vysoký obsah pryskyřice. Ta se získávala nasekáváním kmenů a její destilací vznikala terpentýn a kalafuna. Za německé okupace bylo takto poškozeno mnoho vzrost- lých borovic nejen v okolí Loučeň, pro účely zbrojní- ho průmyslu. Několik tako- vých němých svědků války zde můžeme dodnes najít.

Z borového dřeva se vyrá- běl dehet, také kopt k přípra- vě tiskařské černi, z prysky- řice tmel na utěsnění lodí, domů i sudů, "černá směla" pro ševce, na výrobu mýdel a pečetních vosků. Výtažek z jehličí se uplatnil v domá- cím léčitelství ve formě čaje proti kašli a rýmě, nebo kou- pele na unavené svaly a klouby.

Také v umění má borovice své místo. Jan Vrba napsal celý životopis jedné z nich - pod názvem *Borovice*. V Erbe- nově Kytici, v básni *Záhořovo lože*, čteme:

*Stoletá sosna na chlumové stráni
hrdě vypíná k nebi své těmě:
i přijde sekera, sosna hlavu sklání,
a těžkým pádem zachvěje se země.*

A Erbenův vrstevník, K.H.Mácha, zasadil děj neméně slavně básně *Máj* nedaleko odtud, do krajiny pod Bezdězem:

*Byl pozdní večer - první máj -
večerní máj - byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváňel háj.*

Dokonce i v naší národní hymně "bory šumí po skalínách!"

V čínském výtvarném umění je nejčastěji zobrazovaným stromem borovice. Protože je odolná proti chladu a její jehličí neopadá, stala se symbolem dlouhověkosti a odolnos- ti. Také v čínském básnictví zaujímá borovice přední místo. Staré borovice jsou ve velké úctě. První císař jmenoval borovici, která stála na úpatí hory Tchaj-šan, mandarínem pátého řádu. Protože její jehličí roste v páru, zastupuje borovice někdy také manželské štěstí.

Vzdálím-li se na delší čas z domova a zasteskne se mi, vybavím si v paměti jed- nolitou hradbu listnatého lesa a nad ní převy- soké kmeny s červenavou lupající se kůrou a všelijak pokroucené, křivolaké větve s huňatými chomáči jehličí v záři odpoledního slunce. Borovice, to je strom mého dětství, k němuž patřila silná pryskyřičná vůně a lodičky z kůry, které mi vyřezal dědeček a já si je pak pouštěla po Jiváku. lp



Svoji Parádnici má Loučeň, Patřín i Dolánky u Bakova



A máme tu naše tři průkopnice 1. ročníku benefiční soutěže "Popelnice parádnice". Nejde nepoděkovat autorům našich parádnic, kteří se nebáli popustit fantazii, vyšli se svojí kůží na trh a ve volném čase si hráli, ač kreativa to nebyla zrovna lehká. Jen považte, povrch popelnic je polepený známkami, je potřeba ho očistit... Klobouk dolů!!!

1. místo získala rodina Hájková. Její komentář k soutěži: "V první řadě bychom rádi poděkovali spolku Poznámkov za zorganizování této velmi zajímavé soutěže. Těšili jsme se, že bude silná konkurence a obec "rozkvete" barevnými popelnicemi. Výsledek nás trochu překvapil. Nicméně si akci naše rodina užasně užila. Pojali jsme to dokonce vícekolově, každý musel přijít se svou troškou do mlýna a představit svoji vizi. Byla u toho obrovská legrace. Následně "odborná komise" vybrala vítězný

návrh a ten naše šikovná neteř bravurně realizovala. Pokud proběhne další ročník, určitě se zase zúčastníme."

2. místo získala rodina Walterova: "Původně jsme si mysleli, že soutěž přenecháme ostatním, protože otcem parádnic je sám John Goodman z Poznámkova (a kdo že to je?). Ale když poslední 2 dny soutěže byly na poznámkovském mailu jen dvě fotky popelnic, museli jsme do soutěže vstoupit taky. Malé i velké štětce s barvou začaly létat rychlostí HondaJetu. Netrvalo dlouho a bylo hotovo. Teď je opravdu fajn dívat se

každý den u branky na dílo nás všech."

3. místo získala rodina Křovinová. Jejich popelnici se rozhodli pomalovat, protože tu nepomalovanou jim totiž někdo ukradl i s novou svozovou známkou. Parádnici už mají rok, navíc ji přihlásili do soutěže, takže je slavná a k tomu vyhrála 3. místo. "Byla to obrovská zábava, nakoupili jsme barvy, všichni jsme si to ten den užili. Doporučuji i ostatním, ať se nebojí a zkusí to", říká Sabina Křovinová, která navíc Poznámkovu věnovala svoji 1. životní výhru, za což jí moc moc děkujeme.

Vám ostatním, ještě zakletým popelnicím, přejeme kuráž Vašich majitelů a výhru ve 2. ročníku soutěže o prázdninách 2017.

Váš Poznámkov



Spolek Amadis na nových prknech

Koncem srpna a začátkem září odehrál náš divadelní soubor celkem pět představení muzikálového příběhu Markýza Andělů. Děti ze základních škol – Loučeň a Luštěnice se dostavily v doprovodu několika učitelů zhlédnout napínavý příběh Markýzy. Pozvali jsme i děti z dětského domova v Milovicích a Poděbradech, kteří přijeli za asistenční služby svých vychovatelek, a k nim se přidali seniři z Luštěnic. Pobíhali jsme na nové jevištní podlaže a věřte, že to bylo moc fajn. Na konci nás diváci odměnili bouřlivým potleskem, což bylo pro nás nejlepším oceněním! Věřím, že nám zůstanete věrní svojí účastí, ať na muzikálech nebo na Vánočním koncertě, který se koná 10.12.2016 od 17:00 h. v KD Loučeň.

Poděkování za Spolek Amadis patří místnímu zastupitelstvu a panu Zdeňkovi Kvasničkovi za spolupráci při náročných přípravách na muzikál.

Zdena Ullmannová



Valašský výrobce
dřevěných paliv

Dovezeme a složíme,
kam ukážete

Bestsellery Waldera



Pelety EN plus A1

cena od

5 590 Kč / t

Doprava v ceně



Brikety vále

cena od

4 990 Kč / t

Doprava v ceně



Hnědé uhlí Ekohrášek

cena od

4 590 Kč / t

Doprava v ceně

Vaši objednávku rádi přijmeme:

778 700 776, obchod@waldera.cz
Vlárská 321, 763 31 Brumov-Bylnice

www.waldera.cz

Pár vzpomínek na školu na Loučeň

Nedávno jsem šel ulicí kolem nové školy. Líbila se mi, jak byla nově upravena a vzpomněl jsem si na své začátky ve škole.

V roce 1940 mi bylo šest let a nastoupil jsem do I. třídy Obecné školy. Ta byla tehdy v levém přízemí budovy, kde dnes sídlí firma Pilous. První třídu učil pan řídící učitel Antonín Čermák. Druhá a třetí třída byly spojené, v učebně v 1. poschodí na severní straně budovy, tehdy hned nad schodištěm. Učila tam paní učitelka Jakešová. Čtvrtou třídu, umístěnou na východní straně prvního poschodí, vedl pan učitel Uzel. Ten myslím měl úkol nejtěžší, protože měl ve třídě kromě žáků 4. postupného ročníku i žáky 5., 6., 7. a 8. třídy, tedy těch, kteří neuspěli v tehdejších zkouškách na měšťanku. Jen na náboženství chodil do tříd pan katecheta a varhaník Hájiček.

Další třída v této budově, situovaná do ulice ke hřbitovu, sloužila tzv. Pokračovací škole, kam chodily děti po absolvování 8. třídy, které zůstaly doma, většinou v zemědělských hospodářstvích. Chodili tam jen jeden nebo dva dny v týdnu a učili je učitelé z měšťanky. V přízemí byl kabinet, obecní úřad a také byt školníka.

Jak už jsem výše naznačil, po čtvrté třídě se tehdy dělaly zkoušky na měšťanku. Ta tehdy sídlila v domě, kde je dnes pošta. Tam už byl sice v každé třídě třídní učitel, ale jednotlivé předměty učili specializovaní učitelé. Například matematiku p. učitel Černý, kreslení a rýsování p. učitelka Plotěná, přírodopis p. učitel Mánek, chemii a fyziku p. učitel Vrána, češtinu a dějepis p. učitelky Peterová a Čápková, a další. Ředitelem po panu Pumrovi se stal pan Grus z Nymburka.

Můj ročník si tuto školu příliš neužil, protože v té době na Loučeň byly umístěny německé děti z organizace Hitlerjugend, ty obsadily obě školy, byly umístěny také v hotelích pana Ottomanského a Kyšperského, a kníže Thurn Taxis jim uvolnil malý zámek. Bylo jich tu tehdy hodně (kolem 200 dětí, pozn. redakce). Měly uniformy a k našemu údivu chodily i v zimě v krátkých kalhotách a bílých podkolenkách s holými koleny. Byly organizovány po vojenském vzoru do čet a většinou chodily v útvarcích.

My jsme se tedy byli nuceni spokojit s vyučováním jen jednou týdně v sálku hostince U Janů. To je ten dům naproti uličce ke hřišti. Dostali jsme vždy spoustu úkolů a učili se doma. Naštěstí jen do května 1945. Pak ředitelství školy dostalo budovu malého zámku, kam jsme zpočátku chodili na brigády - stěhovali jsme na půdu střešní krytinu, přenášeli cihly a dělali další pomocné práce. Poměrně rychle byly upraveny prostory pro třídy a začalo vyučování v nové škole. Do bývalé měšťanky byl přestěhován místní národní výbor a Sbor národní bezpečnosti. Po přechodu do nové školy jsme pokračovali v úpravách okolí, místo tělocviku jsme na kolečkách převáželi zeminu a budovali nádvoří a terasy, pro odbíjenou a košíkovou, na západní straně budovy. Na východní straně bylo tehdy velké zahradnictví.

Byla také uskutečněna určitá reorganizace školství, z Obecných škol ve Mcelích, Jíkví, Jabkenicích a Jizbicích přišly děti, které v minulosti neuspěly ve zkouškách na měšťanku a tak byly zpočátku třídy rozděleny na chlapecké a dívčí. Později se to spojilo. Byla také prodloužena doba docházky do školy na devět let, formou přidání Jednoročního učebního kurzu (JUK). Teprve pak jsme mohli jít do učebních poměrů či na střední školy. Jiří Havlát

Návštěva u Tuzarů

Touto cestou bych chtěla poděkovat manželům Tuzarovým za jejich vřelý přijetí na jejich nově postaveném větrném mlýnu. Jedná se o unikátní stavbu, která si zaslouží velký obdiv.

Zděný větrný mlýn holandského typu je situován v kouzelné zahradě v sousední obci Krchleby. Stavba je obklopena nejen loukou se spoustou květin a stromů, ale i různými zajímavými díly ze dřeva a kamene, a to vše z dílny šikovných manželů.

Objekt je ve třech nadzemních podlažích vybaven dobovým nábytkem a různými věcmi denní potřeby, které se kdysi běžně používaly. Majitelé mají ke každé věci vztah a většinou i zajímavou historku. V útulné přízemní světnici se u stolu s kávou, bábovkou a nepřekonatelnými perníčky paní Tuzarové, a příběhy pana Tuzara sedělo moc příjemně. Ovšem návštěva měla trochu jiný důvod. Zástupci obce Loučeň zde byli předat finanční dar, kterým jsme přispěli na vydání nové knihy "Truhlice pověstí a starých příběhů Středního Polabí – 2.díl", kterou napsal pan Bohumil Tuzar. Autor v úvodu knihy napsal, že sám nečekal, že o první díl bude takový zájem a kniha i s dotiskem bude tak rychle rozprodána.

Ovšem i dále se mu na stole hromadily nové náměty, které sám dohledal na zažloutlých listech v archívech a kronikách, zápisky od obecních kronikářů i lidových badatelů. Opět se naplnila pomyslná truhlice, jejíž obsah bylo na čase otevřít i běžným občanům, kteří se zajímají o pověsti a historii svého okolí. Pan Tuzar nám touto novou knihou poodhalil další tajemství. Např. o Loučeňi si můžeme přečíst pověst o založení obce, o lese Bludníku, atd. Jsou zde i zmínky o Studcích a Patříně. Určitě stojí za to si knihu přečíst. Doufám, že tato kniha není poslední, pane Tuzare?

Marta Peterková



Kontakty OÚ Loučeň:

Tel.: 325 585 283

<http://www.loucen.cz>

e-mail: ou.loucen@tiscali.cz

KULTURNÍ DŮM

- | | |
|-------------------------------|----------|
| 15.10. Disco - LIBRA PARTY | 20 h. |
| Hraje DJ Máma | |
| 21.10. Setkání seniorů | 17 h. |
| (uzavřená akce) | |
| 22.10. Koncert Limetal + Razz | 19 h. |
| 29.10. HALLOWEEN PARTY | 20 h. |
| Host: Cover Trio (Tábor) | |
| 18.11. Rockotéka | 20 h. |
| Hraje DJ Nessik | |
| 26.-27.11. Tradiční jarmark | 10-18 h. |

Případné změny v programu vyhrazeny

Sledujte: www.kdloucen.cz

V říjnu 2016 se uskuteční řádné volby do zastupitelstev krajů a do 1/3 Senátu Parlamentu ČR. Podle rozhodnutí prezidenta republiky č. 138/2016 Sb. se budou volby konat v pátek 7. října 14-22 h., a v sobotu 8. října 2016 8-14 h.

Druhé kolo voleb do 1/3 Senátu Parlamentu ČR se uskuteční o týden později, tj. v pátek 14. října 14-22 h., a v sobotu 15. října 2016 8-14 h.

Obecní knihovna Loučeň

zve všechny vášnivé čtenáře v otevírací době, každé pondělí 17:00-19:00 h. a od 17. října 2016 každé pondělí 16:00-18:00 h.

k vypůjčení knih. Jsme tu pro vás!

Možnost veřejného přístupu na internet v otevírací době knihovny!!



www.loucenknihovna.webk.cz

O pořádání akcí, jejichž konání plánujete v KD Loučeň či sokolovně, informujte prosím s předstihem p. Krupkovou (tel.: 325 585 283). Předjedeme tak kolizím termínů jejich konání.

ŠKOLA

Slavnostní zahájení nového školního roku proběhlo za účasti pana starosty Bohumila Vinše 1.9.2016. Do prvního ročníku nastoupilo celkem 29 prvňáčků, celkem do základní školy nastoupilo 186 žáků, v MŠ je naplněná kapacita – tedy 54 dětí.

- | |
|--|
| 24.10.–25.10.2016 – ředitelské volno |
| 26.10.–27.10.2016 – podzimní prázdniny |
| 15.11.2016 – třídní schůzky, 17:00 h. |
| 18.11.2016 – ředitelské volno |
| 21.12.2016 – Vánoční koncert, KD, 17:00 h. |

Veškeré informace o ZŠ a MŠ Loučeň najdete na www.zs-loucen.cz.

Nabízíme možnost inzerce v Loučeňském občasníku pro malé živnostníky i velké firmy. Ceník na www.loucen.cz.

V případě zájmu kontaktujte obecní úřad, p. Krupkovou, tel.: 325 585 283, e-mail: ou.loucen@tiscali.cz